

*Vlaamse mededeling*KONINKRIJK BELGIE.
-----ADVIES VAN DE RAAD VAN STATE.

De RAAD VAN STATE, afdeling wetgeving, achtste kamer, op 29 december 1989 door de Gemeenschapsminister van Leefmilieu, Natuurbehoud en Landinrichting verzocht hem, binnen een termijn van ten hoogste drie dagen, van advies te dienen over een ontwerp van besluit van de Vlaamse Executieve "houdende wijziging van het besluit van de Vlaamse Executieve van 21 april 1982 houdende algemene voorwaarden die gelden voor verbrandingsinstallaties voor huishoudelijke afvalstoffen en daarmee gelijkgestelde afvalstoffen", heeft op 10 januari 1990 het volgend advies gegeven :

De wijziging welke het ontwerp-besluit beoogt aan te brengen in het besluit van de Vlaamse Executieve van 21 april 1982 houdende algemene voorwaarden die gelden voor verbrandingsinstallaties voor huishoudelijke afvalstoffen en daarmee gelijkgestelde afvalstoffen, bestaat hierin dat aan dit besluit een artikel 1bis wordt toegevoegd krachtens hetwelk de exploitant van een verbrandingsinstallatie verplicht wordt, in voorkomend geval, afvalstoffen te aanvaarden en te verwerken welke door de Openbare Afvalstoffenmaatschappij voor het Vlaamse Gewest (hierna "O.V.A.M." te noemen) worden aangewezen.

Luidens artikel 2 van het ontwerp zou het ontworpen besluit in werking treden op de dag waarop het in het Belgisch Staatsblad wordt bekendgemaakt. Uit die bepaling en uit de wijze waarop artikel 1 van het ontwerp is geformuleerd, volgt dat de nieuwe "algemene voorwaarde" niet alleen zal gelden voor exploitaties waarvoor in de toekomst vergunning zou worden verleend, maar dat de bedoelde verplichting eveneens wordt opgelegd aan de uitbaters van thans vergunde inrichtingen.

Blijkens het derde lid van de aanhef zijn de stellers van het ontwerp-besluit ervan uitgegaan dat de rechtsgrond voor de ontworpen regeling kan worden gevonden in de artikelen 13, § 1, 8°, en 27, § 1, van het decreet van 2 juli 1981 betreffende het beheer van afvalstoffen.

Luidens het vermelde artikel 13, § 1, 8°, heeft de O.V.A.M. tot taak "het nemen en het uitvoeren van iedere maatregel van afvalstoffenverwijdering die nodig is in de gevallen van dringende noodzakelijkheid en niet voorzien is in het (afvalstoffen)plan".

Die bepaling, welke betrekking heeft op een - uiteraard niet reglementaire - opdracht van de O.V.A.M., kan kennelijk niet de rechtsgrond vormen voor het vaststellen door de Vlaamse Executieve van de ontworpen verordenende bepaling.

Het in de aanhef vermelde artikel 27, § 1, van het decreet van 2 juli 1981 van zijn kant, bepaalt o.m. dat de Vlaamse Executieve de nadere regels vaststelt in verband met het aanvragen, het verlenen, het weigeren, het intrekken en het verval van vergunningen en dat zij "de algemene voorwaarden vast(stelt) die gelden voor alle soortgelijke inrichtingen waarin afvalstoffen worden verwijderd of voor alle inrichtingen waarin dezelfde soort of soorten van afvalstoffen worden verwijderd".

Bij ontstentenis van enig gegeven, in de tekst van het decreet of in de stukken betreffende de parlementaire voorbereiding ervan, op grond waarvan aan de woorden "algemene (exploitatie)voorwaarden" een speciale betekenis zou kunnen of moeten worden gegeven, dienen die termen in hun algemeen gangbare betekenis te worden begrepen, rekening houdend met de context waarin ze voorkomen.

In casu worden m.a.w. klaarblijkelijk bedoeld, voorschriften in verband met de inrichting van de verbrandingsinstallaties, de wijze waarop de afvalstoffen moeten worden verwerkt, de maatregelen die moeten worden getroffen om milieuhinder binnen aanvaardbaar geachte perken te houden, enz. ...

Het opleggen van de verplichting aan de exploitanten van verbrandingsinstallaties om - al dan niet tegen vergoeding (1) - afvalstoffen te aanvaarden en te verwerken, is een maatregel die dermate verschilt van wat gebruikelijk wordt begrepen onder exploitatievoorwaarden, dat in redelijkheid niet kan worden aangenomen dat de Executieve, in de bepaling die haar machtigt om de algemene exploitatievoorwaarden vast te stellen, de bevoegdheid zou vinden om die verplichting op te leggen.

De conclusie uit het vorenstaande moet dan ook zijn dat voor de ontworpen regeling geen rechtsgrond kan worden gevonden in het eerderevermelde decreet van 2 juli 1981, zelfs niet wanneer de regeling alleen zou gelden voor in de toekomst af te leveren vergunningen.

(1) Daarentrent wordt in het ontwerp niets bepaald.

De kamer was samengesteld uit

de Heer : J. NIMMEGEERS,	staatsraad, voorzitter,
de Heer : W. DEROOVER,	staatsraden,
Mevrouw : S. VANDERHAEGEN,	
de Heren : J. GIJSSELS,	assessoren van de
: J. HERBOTS,	afdeling wetgeving,
Mevrouw : F. LIEVENS,	griffier.

Het verslag werd uitgebracht door de H. P. DEPUYDT,
auditeur.

DE GRIFFIER,

DE VOORZITTER,

F. LIEVENS.

J. NIMMEGEERS.